

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-109/05 *Navigazione Libera del Golfo* pret Komisiju (¹).

Tomēr ir jāprecizē, ka lietā T-109/05 apstrīdētais lēmums ir pamatots ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu, bet lēmums, kas ir šīs lietas pamatā ir balstīts uz minētā panta 4. un 5. punktu. Tādējādi konsultēšanās notika nevis ar *Caremar SpA*, kas ir "trešais autors" dokumentiem/datiem, kuriem ir lūgta pieeja, bet tieši pretēji, Itālijas iestādēm, kuras nav izdevušas attiecīgos dokumentus un kam tādējādi nav nekādas komerciālas intereses.

No otras puses, prasītāja uzskata, ka šī konsultācija tika uzsākta mākslīgā veidā, jo dalībvalstīm ir ekskluzīva kompetence, ko papildina Komisijai piederošās veto tiesības.

(¹) OV C 106, 30.04.2005., 43. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 19. decembrī — *Associazione italiana del risparmio gestito un Fineco Asset Management* pret Komisiju

(lieta T-445/05)

(2006/C 48/78)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Associazione italiana del risparmio gestito un Fineco Asset Management S.p.A.* (Itālija) (pārstāvji — *Gabriele Escalar un Giuseppe Maria Cipolla*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2005. gada 6. septembra Lēmumu C (2005) 3302, kas pieņemts lietā C-19/2004 (ex NN 163/03),

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un visus citus ar tiesvedību saistītos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība attiecas uz to pašu lēmumu, kas tika apstrīdēts lietā T-424/05 Itālijas Republika pret Komisiju (¹).

Savu prasījumu pamatojumam prasītājas norāda, ka:

— apstrīdētais lēmums ir nepietiekami pamatots un pretrunīgs, jo, pirmkārt, tajā ir norādīts, ka pastāv selektīva ekonomiska priekšrocība, bet no tā formulējuma nevar secināt, kāda tieši ekonomiska priekšrocība ir radīta ar konkrētajiem nodokļu pasākumiem un kas ir šīs priekšrocības guvēji. Otrkārt, ir uzskatāms par nepietiekamu arī norādītais pamatojums iespējamo konkurences traucējumu esamībai, kas var radīt šķēršļus tirdzniecībai starp dalībvalstīm.

— ir pārkāpts EK līguma 87. panta 1. punkts, jo par valsts atbalstu nevar atzīt nodokļa samazinājumu, kas piemērojams ienākumiem, kurus gūst uzņēmumi no kolektīvajiem ieguldījumiem vērtspapīros, kas specializējušies mazu vai vidēju uzņēmumu (MVU) akciju pirkšanā. Šajā sakarā ir jāatzīst, ka attiecīgais nodokļa samazinājums ir uzskatāms par ekonomisku priekšrocību, kas ir radīta visiem akciju turētājiem, nevis selektīvā veidā tikai pārvaldības uzņēmumiem. Faktiski jebkura Itālijas vai Kopienas ieguldījumu pārvaldības sabiedrība var pārvadīt uzņēmumu, kas nodarbojas ar kolektīvajiem ieguldījumiem vērtspapīros, un jebkura Itālijas vai Kopienas ieguldījumu sabiedrība ar mainīgu pamatkapitālu (SICAV) var darboties kā SICAV, kas specializējušies MVU akciju pirkšanā. Pat, ja attiecīgie pasākumi radītu ekonomisku priekšrocību uzņēmumiem, kas nodarbojas ar kolektīvajiem ieguldījumiem vērtspapīros, tos nevarētu atzīt par valsts atbalstu, jo ieguldījumu fondus veido līdzekļi bez atsevišķa juridiskas personas statusa, kam nav savas pārvaldes struktūras un ekonomisku mērķu, un līdz ar to nav arī savas kontroles struktūras. Visbeidzot, attiecīgie nodokļu pasākumi nav selektīvas ekonomiskas priekšrocības, kas piešķirtas MVU.

Pakārtoti, prasītājas norāda, ka:

— attiecīgie nodokļu pasākumi ir uzskatāmi par saderīgiem ar kopējo tirgu atbilstoši Līguma 87. panta 2. punkta a) apakšpunktam un

— apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantu, jo atbalsts bija jāatgūst no ieguldījumu instrumentiem, kas pastāv sabiedrību formā, un no uzņēmumiem, kas pārvalda "līgumiskos" ieguldījumu instrumentus.

(¹) Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.